

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

18. évfolyam 9.szám - az Úr 2017. évének szeptember havában

Az Anyaszentegyház öt parancsa.

Bevezető gondolatok

Így kezdi a Teológiai kasszótár: „hittani értelemben az az (1555-ben megfogalmazott) „öt parancsolat”, amelynek megtartása minden épelméjű megkeresztelt személynek kötelessége”.

Korábban a hiszekegy után a következő mondatot is mondták: „Hiszem mindezt úgy, ahogyan ezt a Katolikus Anyaszentegyház elibém tárja.”

Miért parancs és miért fontos ez? Mert egy rendkívül zűrzavaros társadalomban élünk! Minden bizonytalanra lett és ki lett forgatva az eredeti értelméből. Az Egyház, mint valami mumus lett beállítva, az Egyház törvényei és parancsai pedig, mint valami púp a háton, amit „csak a papok találtak ki a mi bosszantásunkra, hogy megnehezítsék az életünket...”

Pedig ennek pont az ellenkezője az igaz!

Az Egyház, mint jószágos anya – ezért Anyaszentegyház – segíti és védi gyermekeit. Segít eligazodni abban a káoszban, ami a világon uralkodik. Rendet rak az elmében és a szívekben. Nem hagyja magára gyermekeit, hogy maguk döntsék el, hogy mi a jó és mi a rossz, hiszen az rettenetesen szubjektívvá válhat, kinek-kinek az aktuális érdeke szerint. Szükségünk van rá, hogy valaki megmondja, hiszen a bűnbeesés következménye éppen az, hogy az ember értelme elhomályosult, az akarata pedig rosszra hajló lett. Vagyis az ember önmagában nem tudja eldönteni helyesen, hogy mi a jó és mi a rossz neki. Ezért az a sok viszály és háborúság a világban! Éppen azért adta Isten nekünk a Kinyilatkoztatást, hogy segítsen nekünk mindenben.

Először tehát el kell fogadnunk, akár értjük, akár nem értjük, akár tetszik, akár nem. Ez az a gyermeki bizalom, ami előtt kitérül a mennyország. Azután szépen meg kell tartanunk, átímádkozni, átélmélni rengetegszer, hogy megértsük, miért jó ez nekünk. Sőt, miért éppen pont ez a legjobb! Vagyis értelmes keresztény lelkiéletre van szükségünk, a hit bizalmával, hogy Isten mégiscsak jobban tudja, mi az igazán jó nekünk, és ezt éppen az egyház által adja nekünk és az egész világnak a tudtára.

Szükséges tehát a jó alapozás, a tanítványi lelkület kialakítása és ápolása önmagunkban, hogy Jézus valóban mesterünk és tanítónk legyen, és így valóban érett, felnőtt keresztényekké váljunk ebben a világban, ahová küldve is vagyunk. „Jézus odalépett hozzájuk és így szólt: „Én kaptam minden hatalmat égen és földön. Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok minden nap, a világ végéig.”

A következőkben tehát ezt az öt parancsolatot fogjuk átélmélni majd.

P. Pál O.C.D.

Események templomunkban

Augusztus 12. Nyakacska Vilmos és Bessenyei Réka házasságot kötöttek.

Augusztus 26. Kunkli Roland és Kruppa Kinga Tünde szolgáltatták ki egymásnak a házasság szentségét.

Augusztus 26. Veres Erzsébet testvérünk 91 éves korában az örök hazába költözött.

Augusztus 27. Iskolakezdési szentmise, Veni Sancte himnusszal – fiataljaink csekély számú részvétele mellett.

Szeptember 3. Zsupos Hanna részesült a keresztség szentségében.

Szeptember 14. Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe.

Szeptember 18-23. Templomunk kupolája felújításra kerül. Ez idő alatt a szentmisék a hátsó hittanteremben lesznek.

Szeptember 21. Az esti szentmise után szentségimádási órát tartunk.

Szeptember 24. a Szentírás vasárnapja. Ifjúsági mise, az egyházközségünk fiataljaiból alakult ének- és zenekar közreműködésével. - Aki otthoni Szentírását e napon magával hozza a templomba, a miséző pap a szentmise után kérésre megáldja. – A Szentírásvasárnap a II. Vatikáni Zsinat után bevezetett ünnep. Eleinte nagyböjt egyik vasárnapján tartották, de később Szent Jeromos, a jeles bibliafordító ünnepének (szept. 30.) közelébe helyezték át, azaz szeptember utolsó vasárnapjára. Ezen a napon az Egyház a Bibliát állítja hívei figyelmének középpontjába.

Októberben minden szentmise előtt fél órával közösen imádkozzuk a Rózsafűzért.

Október 1. A vasárnapi szentmise után titokcsere lesz a Rózsafűzér Társulat tagjai számára.

Október 6. Elsőpéntek.

Október 8. Magyarok Nagyasszonya főünnepe.

Október a rózsafűzér hónapja

1885-ben rendelte el a Rítus Kongregáció, hogy „amíg a Katolikus Egyházat szorongató körülmények fennállnak” a plébániatemplomokban és a Szűz Mária tiszteletére szentelt templomokban október minden napján imádkozzák el a hívek a rózsafűzért a lorettói litániával együtt.

Megkérdeztük

Mit gondolnak a Testvérek a hit továbbadásának fontosságáról ?

Engedjék meg, hogy személyes életem alapján közelítsem meg ezt a kérdést.

Születésem után megkereszteltek, később első áldozó lettem, majd bér mátkoztam is. Ennek ellenére nem mondhatom, hogy különösebb vallásos neveltetésben lett volna részem. Szüleimmel ünnepnapokon jártunk csak templomba az ő szülőfalujukban. A napi imádkozás viszont nem képezte életem részét. Mindezek determinálták azt is, hogy tinédzser koromra teljesen elfordultam és elutasítottam a vallást. Később a főiskolán a legjobb barátnőm személyes példamutatása kapcsán megtapasztaltam, hogy mennyi erőt, kitartást nyerhetek a hit által. Így aztán szép lassan visszataláltam Istenhez, és azóta is belőle vagy általa merítek erőt a nehézségek leküzdéséhez, a megpróbáltatások elviseléséhez, valamint nem győzők hálát adni irántam tanúsított jóságáért, kegyelméért. Szülőként egyedül (férjem ugyanis nem hívő ember, de nem ellenezte gyermekeink vallásos nevelését) terelgettem gyermekeimet hit felé és a hit útján. Megkereszteltük őket,

életük részévé tettem a napi imádkozást, vasárnaponként velük együtt jártam templomba, óvodában és általános iskolában hitoktatásban részesültek, első áldozók voltak, és ahogy András atya a bérnői misén prédikálta, hogy sokan ilyenkor „kibérnőiknek” és nem megbérnőiknek, ez sajnos az én gyermekeim esetében is bekövetkezett. Bízom azonban abban, hogy a bennük elvetett mag mégis jó talajba hullott, és egyszer remélhetőleg visszatalálnak arra az útra, amelyről talán az én gyengeségem okán is, de letértek. Az alapok legalábbis megvannak hozzá, hátha felépül rá egyszer a ház is.

Pedagógusként nap mint nap tapasztalom, hogy milyen nagy szüksége lenne a fiataloknak a hit erejére, iránymutatására, a belőle fakadó értékekre egy olyan világban, amiben most élünk, amikor a fiatalok problémáik megoldására az alkoholhoz, a droghoz nyúlnak, amikor a pénz a legfontosabb érték, amikor az emberi kapcsolatok elértéktelenednek, és még sorolhatnám tovább. Mindez pedig mindannyiunk - felnőttek, szülők, nagyszülők, rokonok, barátok, diáktársak, stb. – feladata és felelőssége.

Szabóné Karácsony Annamária

Hatvan éve születtem egy kis faluban, a román határ mellett, Vállajon. Sváb falu lévén igen vallások emberek éltek és élnek ott.

Szüleim mélyen vallásos emberek voltak. Természetesen tőlük kaptuk az útmutatást. Abban az időben nem volt érték a templomba járás, a vallásosság, sőt bizonyos mértékig hátrányt jelentett. Ennek ellenére, a bátyám Esztergomban végzett katolikus gimnáziumban, a két nővére, Debrecenben a Svetits Gimnáziumban végezte tanulmányait.

Gyermekként természetes volt a szülői útmutatás és példa. Azt láttuk, hogy a szüleink, nagyszüleink, szomszédaink, barátaink minden vasárnap és ünnepnapon eljártak szentmisére, ahová minket is magukkal vittek. Meg sem fordult a fejünkben, hogy ez másként is lehetne.

Gimnazista koromban nem hittan óra, hanem világnézet című tantárgyat tanultam, ami sok ellentmondással és új gondolatokkal volt teletűzdelve. Nem voltam a tanárunk kedvence, amikor bizonyos kérdéseket vettem fel a témában.

Házasságkötésem után született három gyermekünk, akiket természetesen megkereszteltettünk. Próbáltunk nekik útmutatást adni, hogy hogyan kell vallásos emberként élni.

Estéknként, amíg kicsik voltak, esti meseként, ifjúsági bibliai témájú füzetekből olvastunk fel nekik, amik nagyon érdekelték őket.

Hittanra jártattuk őket, elsőáldozók lettek, bérnőiköztek, és természetesen, mivel már nem ebben a városban élnek, de hazautaznak, a nagy ünnepekkor velünk együtt részt vesznek a szentmiséken.

Azt gondoljuk, hogy erőszakkal nem lehet senkit sem a hit útjára téríteni, vagy onnan el. Örömmel látjuk, hogy a családjában termékeny talajra hullott a szűk és tág családunk példamutatása.

Meggyőződésem, hogy az ember életvitelével, otthon és a munkahelyén, vagy bármely közösségben, ahol él, a saját példáján keresztül, kicsit jobbra tudja tenni a környezetében élő embereket. Sivárabbnak látom azoknak az embereknek az életét, akik nem hisznek semmiben.

A hitet elsősorban a szűk családban és a közvetlen környezetben lehet továbbadni, azért, hogy jobbra és tartalmasabbá váljon a világ, ezáltal a mi és a szeretteink élete.

Vállaji László

Szemponatok a gyerekneveléshez

Azlen Emil egri főegyházmegyei áldozópap (1884-1944) tanácsai

Tarts mértéket a büntetésben. Gyermeked a büntetés után is találjon vissza a szívedhez. Ne büntess minduntalan és ne mindig csak egyféleképpen. Az orvosság is veszít erejéből, ha mindig ugyanazt használod.

Hirtelen haragodban ne büntess. A gyermek ilyenkor csak a gyűlöletet érzi, pedig látnia kellene, hogy nem szívesen teszed, hanem kényszerűségből.

Ne büntesd a gyermeket más gyermek, vagy felnőtt jelenlétében. Ilyenkor a büntetés is más legyen, mert amúgy is súlyosbító körülmények között hajtod végre a büntetést. A megalázás soha nem javított meg senkit.

A büntetés után békélj meg gyermekeddel. Utána legfeljebb még az elmaradt jóvátétel következhetik. A harag folytatása immoralitásra és bosszúra nevel.

Idegenek a házunk táján

Templomunktól alig több mint 200 méterre, a Holló László sétányon, hónapok óta misszionálnak a Jehova Tanúi. Kettesével várakoznak a közeli boltokba, illetve piacra igyekvő, vagy onnan jövő emberekre, akiknek igyekeznek kiváltani az érdeklődését. Két-kerekű kis kocsijuk szolgál állványként színes kiadványaik bemutatására. Ma már zaklatásnak minősül, ha ők szólítanak meg a járóelőket. Helyette azt igyekeznek elérni, hogy azok szólítsák meg őket. És sikerrel teszik !

Szektájukat egy amerikai rövidáru-kereskedő alapította, aki az 1870-es évek elején arra a gondolatra jutott, hogy őelőtte senki sem értelmezte helyesen a Szentírást. A szekta tagjai bátran hirdetik misszionálásuk során hamis tanaikat. Elgondolkodtató, hogy e téves tanokra is mennyi érdeklődő és fogékony embert találnak. Vajon plébániánk közösségének bármelyik két tagja, Egyházunk hiteles tanaival, hasonló bátorsággal merne kiállni az érdeklődők elő?

-ács

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Szeptember 17. (Évközi 24. vasárnap): Hajdú család

Szeptember 24. (Évközi 25, vasárnap): Ifjúság

Október 1. (Évközi 26. vasárnap): Dr. Bódis Zoltán

Október 8. (Magyarok Nagyasszonya ünnepe): Pallag család

Megér egy mosolyt

Matematika

Egy ember fa ültetéséhez ásott egy gödröt. A munka végeztével leül és így ábrándozik:

- Ha nekem 50 percbe került ennek a gödörnek a kiásása, akkor 50 ember
- egy perc alatt kiásta volna!